

27 kwietnia 2012 roku pod przewodnictwem ks. Leszka udaliśmy się na pielgrzymkę autokarową **do Wilna**. Wyruszyliśmy ze Stoczka, by zanieść nasze prośby i dziękczynienia do Matki Bożej w Ostrej Bramie. Przez wszystkie dni pobytu na Litwie mieliśmy wspaniałą pogodę, która pozwoliła nam zobaczyć wiele ciekawych miejsc. Trudno je teraz wszystkie opisać, ale postaramy się je przedstawić chociaż w zarysie.

Po dojechaniu do Wilna, najpierw udaliśmy się na Antokol do barokowego kościoła św. Piotra i Pawła. Podziwialiśmy piękne wnętrze kościoła, bogato zdobiony portal z wizerunkiem herbu Paców oraz figurami aniołów. Sklepienia i ściany kościoła wypełnione są zdobieniami i malowidłami przedstawiającymi motywy biblijne. Freski nad sklepieniem głównym ujęto w stiukowe rami i wyobrażają one postacie Chrystusa i św. Piotra. Znajduje się w nim ogromna liczba rzeźb i obrazów, od których trudno oderwać wzrok. Dla upamiętnienia wizyty papieża Jana Pawła II na Litwie plac przed kościołem nazwano jego imieniem. W kościele tym uczestniczyliśmy w Eucharystii sprawowanej w intencji nas pielgrzymów.

Następnie wyruszyliśmy do domku, gdzie w Wilnie przebywała św. Siostra Faustyna. To właśnie w tym miejscu miała najwięcej objawień, to tu poznała swego duchowego kierownika bł. Michała Sopoćko i dzięki niemu zaczęła pisać „Dzienniczek”. W domku tym obecnie znajdują się relikwie świętej i obraz „Jezu ufam Tobie”, który został namalowany przez malarza Kazimirowskiego według wskazówek św. s. Faustyny.

Następnie podziwialiśmy Katedrę Wileńską pod wezwaniem św. Stanisława oraz Kościół św. Anny.

Ostatnim punktem pierwszego dnia naszej pielgrzymki był cmentarz na Rossie. Przed murem cmentarnym znajduje się skromny cmentarz żołnierzy poległych w walkach o Wilno i w operacjach „Ostra Brama” w 1944 r. Centralnym miejscem tego cmentarzyska jest mogiła, na której wyrity jest krzyż i napis „MATKA I SERCE SYNA”. W 1936 r. złożono tam

serce Marszałka, obok trumny matki Józefa Piłsudskiego. Obok żołnierskiego cmentarza znajduje się „Stara Rossa”, na której pochowani są najwybitniejsi artyści.

W sobotę o świcie wyruszyliśmy, aby dalej zwiedzać Wilno. Podczas spaceru podziwialiśmy największą w Europie Środkowowschodniej wileńską starówkę.

Zwiedziliśmy Cerkiew Ducha Świętego, Sanktuarium Bożego Miłosierdzia, Kościół Św. Ducha, gdzie przed obrazem „Jezu ufam Tobie” powierzyliśmy się Bożemu Miłosierdziu odmawiając koronkę.

I tak właśnie dotarliśmy do najważniejszego punktu pielgrzymki cudownego obrazu Matki Bożej Miłosiernej. W Ostrej Bramie, w Kaplicy Matki Bożej Miłosierdzia za Jej wstawiennictwem każdy z pielgrzymów polecił Bogu swoje prośby i dziękczynienia podczas sprawowanej Eucharystii. W tym cudownym miejscu znajduje się najpiękniejszy skarb, gdzie wierni wyciszają się i powtarzają od wieków te same słowa ” MATKO MIŁOSIERDZIA – Pod Twoją Obronę uciekamy się”

Z wielką radością i wzruszeniem opuściliśmy Wilno i udaliśmy się do miejscowości Troki. Troki określane są jako jedno z najpiękniej położonych miast

Litwy. Ma to związek z osobliwym ukształtowaniem terenu, malowniczością dolin, wąwozów, lasów oraz jezior, które tworzą wspaniały pejzaż. Znajdują się tam różne budowle sakralne: kościoły, cerkwie, kinesa, meczet. Pani przewodnik opowiedziała nam historię Karaimów, którzy zostali sprowadzeni na Litwę z Krymu przez Wielkiego Księcia Litewskiego Witolda. Karaimi do dziś mieszkają w Trokach w drewnianych domkach, których cechą charakterystyczną są trzy okna od ulicy: jedno dla Boga, drugie dla Witolda, a trzecie dla domowników. Na jednej z wysp zwiedziliśmy piękny zamek otoczony murem obronnym, wałem i fosą. Edward Pawłowicz napisał o Trokach tak: „...być w Wilnie, a nie znać Trok, to tak jak być w Rzymie, a papieża nie widzieć...”

W niedzielę po śniadaniu wracaliśmy już do Polski, by zobaczyć mazurskie jeziora. Najpierw dotarliśmy do kościoła w Studzienicznej, gdzie uczestniczyliśmy w Eucharystii. Zwiedziliśmy pokamedulski klasztor na Wigrach, mogliśmy przemyć oczy cudowną wodą ze studni i zobaczyć pomnik Jana Pawła II. Ostatnim etapem pielgrzymki był rejs statkiem po jeziorze Wigry, podczas którego mogliśmy podziwiać piękno jezior i Kanału Augustowskiego. Przemierzyliśmy, więc szlak który wcześniej przebył Jan Paweł II.

Myślmy, że w pamięci wszystkich pozostaną niezapomniane wspomnienia po pielgrzymce na Litwę. Dziękujemy za te wspaniałe chwile.

Pielgrzymi